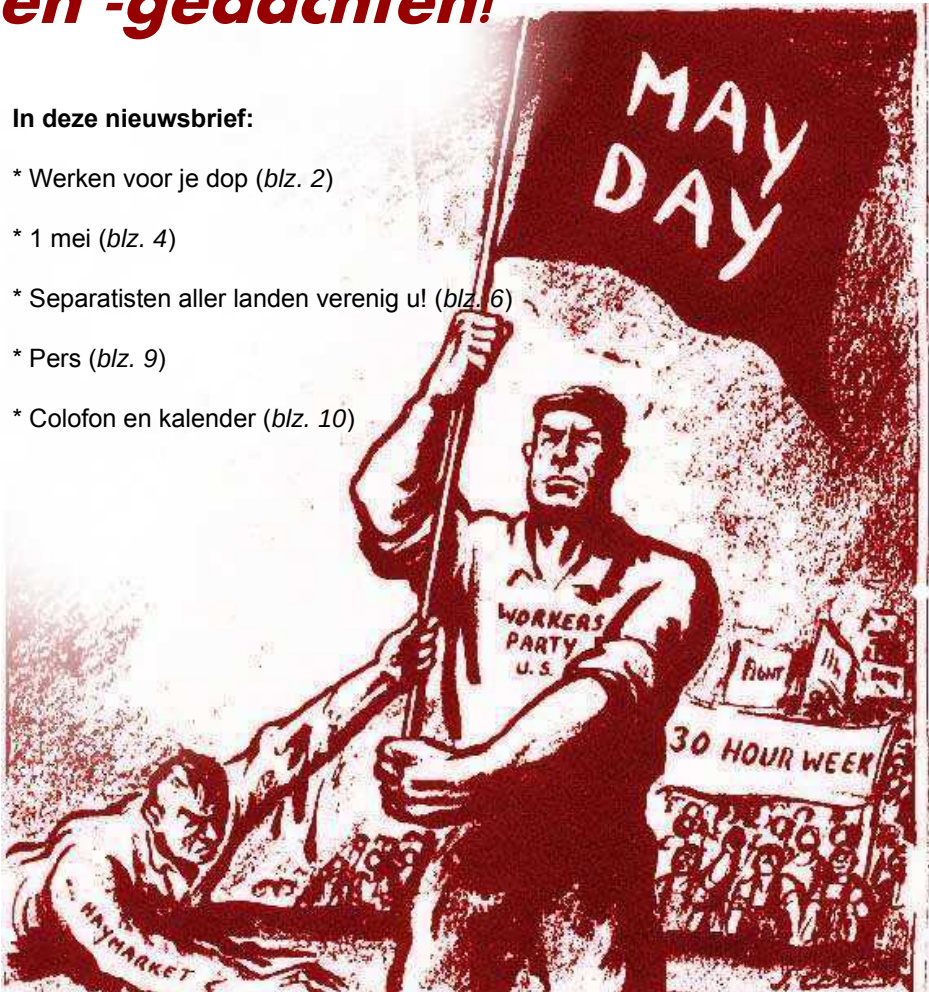

Sterft, gij oude staatsvormen en -gedachten!

In deze nieuwsbrief:

- * Werken voor je dop (blz. 2)
- * 1 mei (blz. 4)
- * Separatisten aller landen verenig u! (blz. 6)
- * Pers (blz. 9)
- * Colofon en kalender (blz. 10)

Werkloosheid

Werken voor je dop...

"Van ieder naar diens kunnen, aan ieder naar diens behoefte" was een belangrijke slogan van de vroege socialistische beweging, een slogan die naar een rechtvaardige maatschappij refereerde waar ieder mens zou werken naar capaciteiten, en ontvangen naar noden, en dit zonder verdere voorwaarden. Vreemd genoeg lijkt deze slogan vandaag z'n weg te vinden naar liberale middens. Het eerste deel ervan toch (de behoeften zijn zo belangrijk niet): de laatste tijd circuleren weer heel wat voorstellen om uitkeringsgerechtigde werklozen te verplichten werk te verrichten voor die uitkering. Een voorstel dat bovendien nog op heel wat bijval kan rekenen in de Vlaamse publieke opinie, want het kan toch niet dat die doppers van ons belastinggeld profiteren en op hun luie kont zitten te niksen...

De oorspronkelijke slogan, "van ieder naar diens kunnen", zou men inderdaad zo kunnen interpreteren dat wie werkelijk profiteert van het systeem, dat wil zeggen in principe zou kunnen werken (bijdragen aan de welvaart) maar liever parasiteert op de arbeid van anderen, daarop aangesproken kan worden. In onze liberale maatschappij zit er echter een veel perverser verhaal achter. En dan zullen we het niet eens hebben over het feit dat dit alleen op werklozen wordt toegepast en niet op alle andere "sociale parasieten" zoals een heel financieel systeem van rentenieren en speculeren. Achter de voorstellen om werklozen verplicht te doen werken zit een zeer gevaarlijke evolutie naar een nieuwe vorm van slavernij, ingebakken in het neoliberale afbraakmodel.

De allereerste vraag die men moet stellen is natuurlijk: loon naar werk, werk naar loon? Is het aantal verplicht te kloppen werkuren navenant de uitkering die men krijgt, volgens 'normale' loonvoorwaarden (d.w.z. zoals vastgelegd binnen de CAO's van de betreffende sector, of tenminste aan wettelijk minimumloon)? Of gaan deze gedwongen "werknemers" aan veel lager tarief mogen werken? Wie het equivalent van een halftijds loon krijgt als uitkering, zou dan ook maar halftijds moeten werken, niet? Als dat niet gebeurt, dan voert men in feite de concurrentiedruk op de arbeidsmarkt op met nefaste gevolgen voor andere werkende mensen. Want waarom zou men nog arbeiders of bedienden in dienst nemen voor 'normaal' loon als er een leger beschikbare werklozen is die kunnen tewerkgesteld worden aan veel goedkopere voorwaarden? Dit zou de werkloosheid juist alleen maar in de hand werken en op snel tempo de reële lonen van de gehele

bevolking naar beneden drukken.

Tweede vraag: over wat voor jobs gaat het? Het zal wellicht niet over 'kwalitatieve' jobs van hoog niveau gaan. Men spreekt wel eens van gemeenschapsdienst, maar een precieze omschrijving is er niet. Gaat het dan om allerlei klussen uitvoeren? Zoals de Britse premier Cameron recent voorstelde: monumenten gaan opkuisen? Zijn er dan zoveel monumenten dat men alle uitkeringsgerechtigde werklozen daar permanent mee kan bezig houden? Aangezien meer en meer van het gemeenschappelijke "publieke domein" wordt geprivatiseerd en geliberaliseerd, is er niet veel ruimte meer om al die werklozen "gemeenschapsdienst" te laten doen. Velen daarvan zullen dus in de privé geplaatst moeten worden. Waarbij zich natuurlijk de eerste vraag weer opdringt: aan welke loons- en arbeidsvoorwaarden?

David Cameron, stilaan het idool van rechts Vlaanderen

Er zijn natuurlijk wel goede redenen om de mogelijkheid tot "gemeenschapsdienst" voor langdurig werklozen te voorzien. Hoe langer men werkloos is, hoe minder kans men immers maakt op de arbeidsmarkt, want bedrijven zullen eerder voor kandidaten met meer ervaring kiezen. Er bestaan al mogelijkheden in die zin, de VDAB voorziet opleidingen, IBO's en allerhande voorzieningen zoals de activa-kaart of Gesco-statuten die bedrijven een fiscaal voordeel geven als ze langdurige werklozen aannemen. Zulke projecten zouden in een kader van "gemeenschapsdienst" perfect kunnen werken, binnen publieke bedrijven en diensten voor zover die er nog zijn. Maar dit mag geen vrijgeleide zijn om werklozen te dwingen aan slechte omstandigheden en voorwaarden elke job aan te nemen die ze toegeschoven krijgen. Zulke 'reactiveringsprogramma's' dienen dus zeer strikt gecontroleerd te worden en aan strikte voorwaarden te voldoen, inclusief loonsvoorwaarden.

Sociale strijd

1 MEI-BOODSCHAP van V-SB

Al ruim 125 jaar lang herdenkt de internationale arbeidersbeweging hoe, ergens in het verre Amerika, de politie een vreedzame betoging voor de 'utopische' achturenwerkdag deed uitdraaien op een bloederige veldslag. Veel meer dan eender welk andere dag (we gebruiken bewust niet het woord 'feestdag') gaat het hier om een internationaal gebeuren, dat de grenzen van staten en de barrieres van godsdienst overschrijdt. Zowat in alle landen ter wereld komen werkende mensen en, ruimer gesproken, mensen die willen werken en van dat werk willen kunnen leven samen, soms feestelijk maar soms ook met hoge persoonlijke risico's.

Maar eigenlijk doen zij en doen wij dat zelden vooral met specifiek die [martelaren uit Chicago](#) in het achterhoofd, hoe belangrijk hun verhaal ook is. Veel meer dan een herdenkingsdag, is 1 mei een strijddag. En hoewel de motivatie van die strijd allicht universeel is, zijn de concrete omstandigheden en de concrete eisen daarvan dat niet. Zij zijn bij uitstek nationaal, aangepast aan de specifieke omstandigheden waarin ieder volk zich bevindt. Wie in Vlaanderen links is, zal dat noodzakelijkerwijs op Vlaamse wijze zijn. Maar dat verandert niets aan het feit, dat internationalisme noodzakelijk is. Alle

volkeren ter wereld zijn ingeschakeld in een neoliberal, gemonialiseerd wereldsysteem, en in het geval van de meeste Europese volkeren komt daar nog een bijkomende structuur bij: de Europese Unie, die steeds meer het economische beleid van de staten dicteert. De crisis, die werd veroorzaakt door het Europese neoliberale dereguleringsbeleid, werd beantwoord met nog meer neoliberalisme, met het Stabiliteitspact als klap op de vuurpijl. En het mag en moet gezegd: noch de zelfverkaarde socialistische partijen in 'onze' parlementen, noch die partijen die de laatste tijd wat met euroscepticisme koketteren, hebben het aangedurfd tegen te stemmen.

Ondanks alle opgeklopte media-hysterie rond de nakende nationale, Belgische en Europese verkiezingen is het beleid voor de komende paar jaar eigenlijk al vastgelegd: dankzij het IMF weten we al hoeveel miljard we zullen moeten besparen, en dankzij de EU weten we al hoe we dat wel moeten doen en hoe we dat niet mogen doen. De keuze tussen een N-VA-model en een PS-model is voor een groot deel een vals dilemma. Van ons zal u dan ook geen expliciete of verdoken stemoproep horen.

We mogen niet in de val trappen dan maar om een sociale(re) Europese Unie te roepen. Wat je dan zult krijgen, is een EU die zich nog rechtstreeks met het sociale beleid zal bemoeien, maar die daarom nog geen sociaal beleid zal voeren. Dat zit gewoon niet in het DNA van de Europese Unie; de EU is geen staat die, afhankelijk van de politieke meerderheid van de dag, dan eens een links en dan eens een rechts beleid voert. Haar liberaal karakter ligt in haar structuren en oprichtingsdocumenten zelf ingeschreven. De sociale omstandigheden van de Europese volkeren is ook gewoonweg te verschillend om in een, van bovenaf gedicteerd model te gieten – net zoals hun economieën ook te verschillend zijn gebleken om één monetair beleid aan op te leggen. Stel je bv. voor dat de EU één minimumloon zou opleggen: misschien een vooruitgang voor de Bulgaren, maar ongetwijfeld een enorme inlevering voor de Vlamingen.

Wij denken dat het eerste wat we moeten doen, is onze soevereiniteit te herwinnen. Pas wanneer wij, als vrij volkeren, zelf over onze economie kunnen beslissen, zullen we een ander beleid kunnen voeren. Eén zonder opgelegde privatisatie van alles wat winstgevend is en nationalisatie van alles wat verlieslatend is. Eén waarin de voortschrijdende technologische ontwikkeling kan dienen voor arbeidsverlichting en arbeidsduurvermindering. Een waarin we voor openbaar vervoer kunnen kiezen in plaats van voor een geprivatiseerd spoor. Eén waarin we voluit kunnen gaan voor een sociale en ecologische economie, in plaats van dorpen van de kaart te vegen om plaats te maken voor lege containers. Eén waarin de volkeren in Europa niet tegen elkaar worden uitgespeeld op een eengemaakte sociale-dumpingmarkt. Solidariteit begint bij soevereiniteit!

Soevereïnisme

Betoging voor zelfbeschikking: Separatisten aller landen: verenig u!

Toegegeven: het zou de V-SB immers een beetje onrecht aandoen indien we haar enkel als 'separatistisch' zouden omschrijven: haar keuze voor afscheiding is slechts een gevolg van haar bredere opvatting, nl. het veel universelere streven naar zelfbeschikking. De V-SB pleit voor het recht van iedere natie om zelf over haar lot te beschikken, en dat geldt zowel voor naties die nog geen staat hebben als naties die dat wel hebben (de Grieken, bv.), maar wier zelfbeschikking wordt gefnuikt.

De bovenstaande titel werd vooral omwille van het paradoxale karakter gekozen – een paradox is, zoals u weet, enkel maar een schijnbare tegenstelling. Het moet immers veel unitaristen, vooral van de Belgische soort, verbaasd hebben dat er op 30 maart jl. enkele duizenden Vlamingen, Basken, Catalanen, Schotten, Zuid-Tirolers en leden van nog andere volkeren naar het Brusselse Jubelpark afzakten, om er gezamenlijk een vuist te maken voor hun recht op zelfbeschikking. Zijn dat dan niet allemaal provincialistische navelstaarders?

Dat kan omdat wij geen tegenstelling zien tussen ons streven naar zelfbeschikking en ons internationalisme. Allen zijn we complexloos Vlaming, Schot, Bask, Catalaan... en streven we naar een betere toekomst voor onze natie. Wij denken dat deze enkel kan worden gerealiseerd door ons lot in eigen handen te nemen. Maar daaruit volgt nog niet dat wij tegen iedere solidariteit met andere naties zijn – wel integendeel!

Onder die 'wij' valt ook de V-SB, die aanwezig was met een spandoek met de tekst "Solidariteit en soevereïniteit" – zeg maar: onze interpretatie van de slagzin van de Vlaamse Volksbeweging, 'Voor onafhankelijkheid en samenwerking'. Onze zichtbare aanwezigheid kon veel bijval genieten, niet in het minst van de buitenlandse delegaties – iemand onder hen zei zelfs, met wat gezonde zin voor overdrijving, dat we de manifestatie gered hadden. Het is bekend dat veel buitenlandse delegaties twijfelden om naar Brussel af te zakken (en soms uiteindelijk helemaal niet zijn gekomen) omwille van de uitzonderlijk grote Vlaamse tolerantie voor al wat men onder de noemer 'extreem-rechts' pleegt te zetten. Is er immers iets begrijpelijkers dan een afkeer voor dergelijke stromingen, die overal in Europa net de grootste vijanden van zelfbeschikkingsbeweging zijn (overigens, ook in Vlaams extreem-rechts bestaat een dergelijke afkeer: de zin "Ik ga niet betogen met een bende Baskische communisten!" werd naar aan- en afloop van de manifestatie al meermaals genoteerd). En is het niet begrijpelijk dat velen hun

zaak niet willen compromitteren, bv. in het geval van Schotland waar de uitslag van het onafhankelijkheidsreferendum zeer nipt dreigt te worden en iedere negatieve publiciteit kan missen als de kiespijn?

Hoe dan ook, wij weten waarom we daar waren: om ons recht zelf te beslissen op te eisen: niet alleen los van wat de Belgische staat wil, maar ook in algemenere zin, los van alle supranationale structuren waarvan we de druk steeds zwaarder voelen. De Europese Unie, d.w.z. het Europa van het grote geld, is daarvan het schoolvoorbeeld. Wij willen geen EU die ons oplegt onze sociale zekerheid af te bouwen, ons belastinggeld aan te wenden om speculerende banken bij te staan, onze openbare diensten te vermarkten en ons te beconcurrerende op een geinternationaliseerde arbeidsmarkt in een wedstrijd voor wie de slechtste loon- en arbeidsvoorwaarden biedt.

Als wij voor onze volkeren sociale rechtvaardigheid willen, dan moeten wij dan ook onze soevereiniteit, het fundamentele recht zelf te beslissen, opeisen. Maar om onze zelfbeschikking opeisen tegen een moloch als de Europese Unie (maar evenzeer bv. de IMF en de NAVO) zullen de verschillende naties ook moeten samenwerken. Wat we in ieder geval niet mogen doen, is roepen om een sociale Europese Unie. Stel je immers voor dat de Europese Raad beslist tot het invoeren van een Europees minimumloon. De realiteit is dat dit voor de Vlamingen een daling zou betekenen. Wie anders denkt, maakt zich, zo valt te vrezen, schuldig aan ijl idealisme en verliest de reële politieke context uit het oog. Internationale solidariteit zal niet via de Europese Unie kunnen verlopen, maar erom heen. Laat deze manifestatie daar een beginnetje van geweest zijn.

Pers

Zo hoort u het ook van een ander....

"Huts staat voor het oude patronaat. Hij wordt door het systeem vooruitgestuurd om delen van de sociale bescherming te slopen, op een heel demagogische manier. Logisport, het logistieke onderdeel van Katoen Natie, is de Belgische versie van Amazon.com, he. Dat is orderpicking: afstompemd, super eentonig werk dat vooral door onderbetaalde interims wordt gedaan. In een van hun loodsen bestaat meer dan 90 procent van de werknemers uit stagiairs, die voortdurend artikelen van het ene pallet naar het andere verplaatsen. Allemaal mensen zonder opleiding, die heel veel verschillende talen spreken. Waardoor Huts de antiracist kan uithangen: 'Kijk eens hoeveel culturen ik aan het werk zet.' Terwijl hij eigenlijk graag heet dat zijn werknemer elkaar amper verstaan: zo houdt iedereen zich koest. Het is verdeel-en-heerspolitiek."

Peter Mertens in Humo; ook bij PvdA durft men het belang van goede kennis van het Nederlands erkennen.

"Waarom hebt u die pestbelasting mee goedgekeurd, mijnheer Reynders? Reynders: 'Ik steek me niet weg. Wij waren met de MR geen fan van die beslissingen, maar we konden ze wel laten passeren. Waarom? Omdat ze minder voelbaar zijn in Brussel en Wallonie dan in Vlaanderen."

Reynders in DS van 2 mei, geeft te kennen niet 'Belgisch' te denken.

"Na een eventuele onafhankelijkheid zal Labour in Engeland verplicht worden terug te keren naar zijn traditionele basis om nog ooit verkiezingen te kunnen winnen, wat betekent dat de partij het neoliberalisme zal moeten opgeven."

Lode Vanoost (De Wereld Morgen, ex-Agalev) lijkt, Billy Bragg parafraserend en allicht zonder het zelf te merken, een pleidooi te houden om Vlaanderen en Wallonië te splitsen, om zo de sp.a te kunnen verlinksen.

Colofon + **KALENDER**

Start Daens175 - Daensdag - Aalst 1 juni

De jaarlijkse Daensdag is het startmoment van Daens175. Het Priester Daensfonds nodigt iedereen uit om deze dag mee te vieren.

Verskillende activiteiten dienen zich aan en kunnen elk op zich een instapmoment zijn om als bezoeker of sympathisant de start van Daens175 mee te maken. Kort samengevat: de bloemenhulde op het Werfplein te Aalst, de eucharistieviering in de St.-Martinuskerk, de gedenkplaat in de Kerkstraat, de huldezitting in het stadhuis van Aalst, het tapasbuffet in het Belfort, het beiaardconcert door Kristiaan Van Ingelgem, de opening van de tentoonstelling in het stedelijk museum 't Gasthuys, de gratis gegidste Daenswandeling...

11 juliviering te Brussel 11 juli

Traditioneel zal er in (en voor) het Vlaams Huis te Brussel weer een 11-juli strijdfeest georganiseerd worden. Details en programma volgen in een volgende brief!

Doelse Feesten 10 augustus

Ook dit jaar in het meest bedreigde dorp van Vlaanderen.

Lidmaatschap

De lidgelden: €8 voor werkenden, €5 voor studenten en niet-werkenden.

Een radicaal links en soevereinistisch alternatief is broodnodig. Wij rekenen op jou!
Bouw mee aan een Vlaams en links alternatief voor de 21ste eeuw!

Voor vragen: info@v-sb.net

T-shirts

Kostprijs: €8, in verschillende maten.
Meer info: secretariaat@v-sb.net
IBAN: BE06 9795 9442 7422
BIC: ARSPBE22

in voorraad:
"V-SB t-shirt"
"Vlaanderen Tegen Racisme"
"Ik ♥ van stad Brussel"